

Ingers tankar

Mor-och-dotter-dag i konstens tecken

"Balans"

Iflera år har jag tänkt åka och besöka Brixelgården, men alltid varit för sent ute. Nu blev det äntligen av.

Brixelgården är skulptören Richard Brixels hem och består av flera hus, i samma stilrena utförande, vita med vita marmorgolv. Bostadshuset ligger högt och vätter ut mot Hjälmararen.

Tre hus med gallerier och skulpturpark finns också på den tolv tusen kvadratmeter stora, kuperade strandtomten belägen på Ålhammars udde vid Hjälmararen.

Första gången jag stiftade bekantskap med Richard Brixels konst var då jag upptäckte hans skulptur **Den lyckliga filosofen** placerad mitt i Arbogas affärscentrum. Ett typexempel på Brixels konst. En figur i en skruvad rörelse som upphäver tyngdlagen och tycks på väg upp i rymden.

Den finaste veckändan i september fick jag sällskap av min dotter som körde oss till stranden där många av Brixels skapelser finns representerade.

Tre veckändar per år och med två visningar per dag finns möjlighet att bli guidad runt anläggningen. Man anmäler sitt intresse via nätet. Visningen tar cirka två timmar och kostar 150 kronor person. Det går att bli serverad kaffe och bulle till en kostnad av 60 kronor.

2018 sändes en dokumentär på Svt om Richard Brixel och hans konst. Det var den filmen som fick mej intresserad. Jag blev så bestört när jag fick höra om hans bortgång redan året efter.

Richard Brixel föddes i Stockholm den 22 december 1943. Upptäckte att han bara var ett par månader äldre än jag. Så tragiskt, han hade kunnat fått många år till av skapande.

Richard Ludwig Olof Brixel, född 22 december 1943 i Stockholm, död 3 juli 2019 i Arboga, var en svensk skulptör. Han studerade juridik, filosofi och konsthistoria på Stockholms universitet och konst vid ABF:s konstskola och Idun Lovén målarskola 1963–1965 och var frielev för skulptören och professorn Bror Marklund. Tillsammans med Göran Danielson, Peter Ekström och Stig Olson bildade han konstnärgruppen D4.

Den lyckliga filosofen.

Ingers tankar

Så gott som alla Brixels skulpturer utstrålar energi och rörelse. Alberto Giacometti, 1901–1966, gjorde också smala figurer – trådsmla faktiskt – men hans står alltid mer stilla, är passiva och mindre livsbejakande än Brixels.

De båda konstnärerna inspirerades säkert av helt olika ting. Samma år som Giacometti gick bort, 1966, var Richard Brixel frielev för skulptören Bror Marklund på Kungliga Konsthögskolan och samtidigt gick han på skulpturlinjen vid Konstfackskolan i Stockholm.

Han studerade också juridik, filosofi och konsthistoria på Stockholms universitet. Brixel har medverkat i många separatutställningar i Sverige och övriga världen. De sista tjugo åren tillbringade han till stor del i Kina där han lät gjuta sina skulpturer.

Hans skulptur Dream, 2008, står utanför Olympiska parken i Beijing. Skulpturen Dream, med de tre hästarna på språng ut i rymden, fick Brixel inspiration till i en dröm. Hästarna har nästan helt tappat kontakten med jorden, var och en har endast en hov på marken. Den är fantastisk. En annan fin skulptur är den som fått namnet Balans.

Brixel gjorde också minnesmonument tillägnade racerförare på två eller fyra hjul. Speedwayföraren Ove Fundin står staty i Tranås. Fundin är 91 år och ännu i livet.

Formel 1-föraren Ronnie Peterson – död 1978 på Monzabanan i Italien – står staty i Örebro och Ayrton Senna – död 1994 i Bologna – har sitt minnesmonument, Magic Senna, stående på Brixelgården.

För Michael Schumacher skapade Brixel ett monument där Schumacher sitter på en stegrande häst, symbolen för Ferrari. Schumacher råkade ut för en svår skidolycka 2013, låg länge i koma men har återhämtat sig och bor nu i Schweiz.

Den svenske äventyraren och extremskidåkaren Tomas Olsson har sitt monument i form av en skidåkare i full fart nedför en brant, placerad på Krokshallsberget i centrala Borås. Tomas Olsson dog efter ett fall på nordsidan av Mount Everest i Tibet, 2006.

Det blev en dag med många intryck för mej och min dotter. Efter visningen dukade vi upp vår kaffekorg alldeles intill sjökanten. Där på den rofyllda platsen med tre exemplar av **Karyatid** vakande över oss, kom jag att tänka på en annan konstnär, Zorn, när jag såg ner på det glittrande vågskvalpet. Han var en mästare på att återge vatten.

Stämningen av det upplevda på Brixelgården hängde kvar länge och gav upphov till funderingar och prat. Är så glad att det där besöket äntligen blev av.

Ronnie Peterson-monumentet. Fullskalekopia.

Interiör från ett av gallerierna.